

Η Μελίνα Σταφιλίδου, μαθήτρια Δημοτικού, φτιάχνει χειροτεχνήματα για να βοηθήσει αυτούς που έχουν ανάγκη

Πηγή: <https://www.haniotika-nea.gr/enas-koy-paras-gia-ton-synanthropo/>

Είναι εκείνες οι φορές που οι αλήθειες των παιδιών, καθηλώνουν και σε κάνουν να ντρέπεσαι, που επέτρεψε ο καθένας από εμάς τους μεγαλύτερους, στα χρόνια που πέρασαν να μας κλέψουν την αθωότητα και την αλήθεια, για τους ανθρώπους και τον κόσμο.

Συναντήσαμε τη **Μελίνα Σταφιλίδου**, μία 11χρονη μαθήτρια της 6ης τάξης δημοτικού, τη μέρα που θα παρέδιδε τον Κουμπαρά του ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΥ με τα χρήματα που είχε συγκεντρώσει από χειροτεχνίες και βραχιολάκια που έφτιαχνε και τα πουλούσε, σε γνωστούς και ξένους.

Όπως είπε ο **Σήφης Χιωτάκης**, πρόεδρος της Ομάδας Στήριξης ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΣ, "Ο κουμπαράς δόθηκε όταν μας τον ζήτησε η Μελίνα, η οποία είναι ένα παιδί με έντονη την αίσθηση της αλληλεγγύης και της προσφοράς. Επηρεασμένος από το γεγονός ότι είχε κόψει τα μαλλιά της μαλλάκια για να τα δώσει σε κάποιο παιδί που έδινε μάχη με τον καρκίνο και είχε χάσει από τις θεραπείες τα δικά του μαλλιά, δεν μπορέσαμε να της πούμε όχι. Δε μας ενδιέφερε ο κουμπαράς αν θα γέμιζε. Θέλαμε να υπάρχει η προσπάθεια και το μήνυμα από ένα παιδί πως, όλοι μπορούμε αρκεί να το νιώθουμε, αρκεί να το προσπαθούμε. Η αλληλεγγύη και η αγάπη προς τους συνανθρώπους μας είναι κάτι που διδάσκεται, που χτίζεται από μικρές ηλικίες και από τα παραδείγματα των μεγάλων προς τα παιδιά".

ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Αξίζει ο διάλογος με τη Μελίνα Σταφιλίδου, να αποτυπωθεί στη σελίδα των Χανιώτικων Νέων, αυτούσιος χωρίς την παρέμβαση από την επιμέλεια ενός κειμένου.

Μελίνα: Όταν μου έδωσαν τον κουμπαρά, ήταν μεγάλος, αλλά δεν με φόβισε γιατί ήξερα ότι όσο πιο μεγάλος ο κουμπαράς του ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΥ τόσο πιο πολύ το καλό που θα μπει και θα βγει από μέσα. Ο σκοπός ήταν να τον γεμίσω και ήταν καλός σκοπός, για αυτό δεν φοβήθηκα.

ΕΡ.: Τι σημαίνει καλός σκοπός.

Μελίνα: Είναι όταν κάνουμε αυτό το κάτι, για να βοηθήσουμε παιδιά, μεγάλους ανθρώπους, που χρειάζονται, αυτό το κάτι, το έχουν ανάγκη.

ΕΡ. : Παίξει ρόλο αν τα λεφτά είναι πολλά ή λίγα;

Μελίνα: Όχι φυσικά, γιατί τα λεφτά είναι λεφτά. Αυτό που κάνουμε, η πράξη, είναι που μετράει.

ΕΡ. : Με τα μαθήματα πως τα πας;

Μελίνα: Εντάξει πιστεύω. Βέβαια προσπαθώ να τα πάω καλύτερα, όσο προχωράει το σχολείο.

ΕΡ. : Δηλαδή Μελίνα, μεταξύ ενός μαθήματος και μίας προσπάθειας, τι αξίζει κατά τη γνώμη σου περισσότερο;

Μελίνα: Η προσπάθεια φυσικά. Αφού το βλέπεις ότι αξίζει.

ΕΡ. : Τα παιδιά της ηλικίας σου που κάνεις παρέα, γνωρίζουν την αξία να βοηθάμε τους άλλους ανθρώπους και να είμαστε δίπλα σε όσους έχουν ανάγκη;

Μελίνα: Αλήθεια δε γνωρίζω, γιατί δεν είμαι συνέχεια δίπλα τους, αλλά κάποιες φορές βλέπω κάποια παιδιά, ότι τα νοιάζει πιο πολύ ο εαυτός τους. Εντάξει λέω εγώ τώρα, να προσέχουμε τον εαυτό μας, αλλά όταν υπάρχει ένας άνθρωπος που δεν μπορεί αυτός να προσέξει τον εαυτό του, νομίζω πως εμείς πρέπει να τον βοηθήσουμε. Δηλαδή να του δίνουμε συμβουλές, να του δίνουμε κάτι, όπως ρούχα, φαγητό, γιατί μπορεί να τα χρειάζεται.

ΕΡ. : Τελευταία ερώτηση για να μη σε κουράζω...

Μελίνα: Δε με κουράζεται.

ΕΡ. : Τώρα που δεν θα έχεις κουμπαρά του ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΥ έχεις σκεφτεί αντί για κέρματα, να "ρίχνεις" στο μυαλό άλλων παιδιών, λέξεις και νοήματα ώστε να καταλάβουν πόσο όμορφο είναι να βοηθάμε;

Μελίνα: Χμ... ωραία ιδέα, θα έχει και πλάκα. Αλλά τα βραχιολάκια, έχουν πιο πολύ πλάκα, τα φτιάχνω, τους λέω να αγοράσουν και μου δίνουν ότι θέλουν, διότι όταν με ρωτάνε πόσο κάνουν τους λέω, ότι θέλετε δώστε. Τα παιδιά βάζουν τα καφέ ευρώ και λίγα, αλλά οι μεγάλοι βάζουν και δύο ευρώ και χάρτινα και 20άρικα. Ότι θέλει ο καθένας για να βοηθήσει. Όταν βοηθάμε δε λέμε κάνει τόσα λεφτά. Άλλα όταν βάζουν στον κουμπαρά πολλά λεφτά, λέω, ωωω ευχαριστώωω.

Μία αγκαλιά και ένα χειροφίλημα στο χεράκι της Μελίνας και μία σκέψη μέσα μας "ωωω ευχαριστούμε Μελίνα που προσπαθείς να μη χάσεις το δρόμο σου.

Ο κουμπαράς που παραδόθηκε στον πρόεδρο του ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΥ δεν ήταν γεμάτος, αλλά για έναν παράξενο, ανεξήγητο λόγο - για μας τους μεγάλους - η Μελίνα τον έβλεπε γεμάτο με χρήματα... Αυτή την αθωότητα αξίζει να ξαναβρούμε.